

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Leonardi Lessii E Societate Iesv Theologi. In D.
Thomam De Beatitudine. De Actibus HUMANIS. De
Incarnatione Verbi. De Sacramentis Et Censuris.
Prælectiones Theologicae Posthumæ**

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1645

Art. 6. Vtrum possit cum aliquo dispensari ne confiteatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72898)

Nisi ratio-
que scandali.
Dico Secundò: Ratione scandali fieri posse, vt is, qui solum venialia habet, teneatur se exhibere proprio Sacerdoti, & infinuare, se nihil habere: vt, si populus vel Pastor aliqui putarent illum contemnere hoc Sacramentum.

hactenus non præcepisse indirectè confessionem venialium. Probatur, Quia nullum tale præceptum extat, neque etiam est vlla talis consuetudo.

Ecclesia non præscripsit confessionem venialium,

DVBIVM VIII.

Virum Ecclesia possit præcipere Venialium confessionem?

32
Venialia interiora.

Respondeo & Dico Primò: Non potest ita præcipere, vt tenearis interiora venialia confiteri, quado habes exteriora. Ratio est, Quia non potest directè in actus internos statuere.

Venialia omnia exteriora.

Dico Secundò: Non potest etiam sic præcipere, vt tenearis omnia exteriora venialia confiteri. Probatur: Quia non est sufficiens ratio, seu utilitas id præcipiendi. Quòd si concedamus posse præcipere, non tamen potest sub mortali: quia id, quod præcipitur, est materia valde leuis.

Dices: Clementina, Ne in agro Domini; §. Sane. Tit. De statu Monachorum, sic dicitur: Sane singulis mensibus, tam in monasterijs, quam extra sublatà occasione quacunq; ad confessionem saltem semel accedant omnes & singuli Monachi: Loquitur autem de Monachis S. Benedicti.

Respondeo breuiter: Nullum esse hñc propriè dictum præceptum, sed solum monasticam constitutionem, obligantem tantummodò ad punitionem Regularem; vt patet diligenter examinanti: Nullum enim verbum ponitur, quod propriè præceptum infinet.

ARTICVLVS VI.

Virum possit cum aliquo dispensari, ne confiteatur?

33
Indirectè potest præcipere confessionem venialium,

Dico Tertid: Potest tamen præcipere indirectè, vt omnes teneantur venialia confiteri, nempe si alia non habeant. Colligitur ex Caietano, Opusculo de Confess. qu. 1. Probatur: Quia potest præcipere vsum huius Sacramenti, & tunc, si quis non haberet mortifera, teneretur confiteri venialia. Quod patet: nam aliter non potest substantiam huius præcepti præstare. Antecedens probatur: Quia vsum huius Sacramenti est res saluberrima: ergo Ecclesia potest illum præcipere, sicut alia bona opera, ieiunium, orationes, eleemosynam, &c. non quidem tanquam id necessarium sit ad iustificationem, sed vt summè expediens ad satisfactionem peccatorum, & vitæ Christianæ profectum: quod est contra Dominicum Soto, & quosdam alios.

Respondeo & Dico Primò: Non potest Pontifex dispensare cum aliquo, ne vnquam confiteatur. Probatur Primò: Quia confessio merè est Iuris Diuini: ergo Pontifex non potest in ea dispensare; præsertim cum nulla possit occurrere causa rationabilis, cur aliquis sit ab eà excipiendus. Secundò: Quia confessio est intrinseca pars Sacramenti necessarij ad salutem ei, qui post baptismum mortiferè peccauerit. Atqui huiusmodi Sacramenta sunt Ecclesie fundamenta, his enim Ecclesia formatur, perficitur, & cõstitit: Ministri verò Ecclesie instituti sunt, vt Ecclesiam, sicut à Domino constituta est, gubernent; non autè est eis concessum, vt eius fundamenta mutant: ergo &c.

36
Non potest dispensari ne vnquam confitearis,

34

Dices Primò: Ecclesia non potest materiam necessariam facere materiam necessariam Sacramenti: ergo non potest vilo modo præcipere venialium confessionem.

Dico Secundò: Summus Pontifex, & Conciliū Generale ex iustà causà possunt dispensare in tempore confessionis; nempe, vt possit vltra annum differri, vel intra annū debeat lapsius frequentari. Probatur, Quia determinatio huius tēporis, sicut iure humano facta est, ita etiam iure humano prorogari potest, vel contrahi. Vix tamen videtur, posse occurrere causa dispensandi cum aliquo in particulari, vt non teneatur intra annū confiteri. Vnde, si dispensatio detur, peccabit dispensans, eò quòd abutatur suà potestate. Qui autem vteretur dispensatione, etiam peccabit, saltem venialiter; non quidem contra præceptum Ecclesie, in quo est dispensatum; sed contra Ius Naturæ, vel Gentium, quo pars debet se conformare toti, nisi causa subsit.

37
Dispensari potest in tempore confessionis,

Quomodo materia non necessaria Sacramenti, per Ecclesiam possit fieri materia necessaria.

Respondeo: Non potest facere, vt id, quod non est materia necessaria, fiat absolute necessaria, sic vt sine ea non constet Sacramentum, etiam si alia materia subijciatur: potest tamen facere, vt fiat necessaria sub conditione, si videlicet alia materia desit, quæ Clauibus subijciatur: nam potest præcipere vsum huius Sacramenti.

Dices Secundò: Confessio venialium non est materia grauis: ergo non potest eam Ecclesia præcipere, saltem sub culpa mortiferà.

Respondeo: Etsi confiteri venialia non sit per se res tanti momenti, vt possit sub peccato mortifero præcipi, quando adest alia materia: tamen quatenus est necessarium ad vsum huius Sacramenti (vt, si alia materia desit) eatenus est satis magni momenti, vt possit sub graui culpà præcipi. Nam vti hoc Sacramento, non est opus minoris momenti, quàm ieiunium, vel recitatio Officij, vel auditio Missæ; quæ tamen ab Ecclesia possunt sub culpà mortifera præcipi.

Dico Quartò: Probabilius videtur, Ecclesiam

Aduertendum autem, quamdiu perseuerat præceptū annuæ confessionis, Papam non minùs obligari ad confitendum, quàm alios; idque vel ex vi Iuris Naturalis, vel Iuris Gentium, quod dicitur vt Princeps legem, quam imponit, patiatur, si eadem in ipso & subditis sit ratio. Non tamen incurret penam transgressori lege humanà constitutam: solum enim tenetur Princeps suis legibus quo ad vim directiuam, non verò quo ad vim coactiuam.

38
Etiam obligatur ad confitendum, quàm alios; idque vel ex præcepto annuæ confessionis,

35

QVÆSTIO VII.

De Confessionis Quidditate.

Vide, quæ diximus Questione Sexta, in principio.

Vuu

QVÆSTIO